

Τὰ Πᾶν ἀμέτρητος μετράς,
 Ἄδριτος ὀρίζεις,
 Τὸ Πᾶν ἀόρατος ὄρας,
 Ἄγνωριστος γνωρίζεις.
 Τὸ φῶς εἶναι τὸ σῶμά σου,
 Ὁ Ἥλιος τὸ ὄμμα σου,
 Ὁ κεραυνὸς φωνή σου·
 Τὸ ἄπειρον διάστημα,
 Τὸ μέγα σου ἀνάστημα,
 Καὶ ὁ αἰὼν σιγή σου.
 Δύναται ὁ δάκτυλός σου,
 Ὡς μαχλὸς τὴν γῆν νὰ σείσῃ,
 Καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός σου.
 Τοὺς Ὠκεανούς νὰ κλείσῃ
 Μὲ πνοήν σου μίαν σβόνης
 Τῶν ἀστέρων τοὺς φανούς,
 Καὶ μ' ἐν νεῦμα μόνον κλίνεις.
 Πρὸς τὴν γῆν τοὺς οὐρανούς.

ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀγάπα, Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 διάς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου...
 Βέβαια, βέβαια σὰς λέγω ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ
 θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι.
 Γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσεβείαν.
 Δέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ.
 Ἐνθυμοῦ τὸν Κύριον ἐν τῇ νεότητί σου.
 Ζητεῖτε καὶ θέλετε λάθει.
 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρήθη, ὀφθαλμῶν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ
 ὀδόντων ἀντὶ ὀδόντος, ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ἀγαπάτε
 τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς
 καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν κακοποιούντων καὶ διω-
 κόντων ὑμᾶς.
 Θυσιάσατε θυσίαν δικαιοσύνης.
 Ἴδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν μέχρι τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος.
 Κύριος ὁ Θεός σου εἰς εἶναι.
 Αὐτρωσόν με, Κύριε.
 Μὴ φαντάζεσθαι σεαυτὸν σοφόν.
 Νίκα τὸ κακὸν διὰ τοῦ ἀγαθοῦ.
 Ἐένος ἡμῶν καὶ με παρελάβετε.
 Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἅς θανατώνηται.
 Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιο-
 σύνης.
 Ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.
 Σωτηρία ἔρχεται παρὰ Κυρίου.
 Τιμᾶτε τὸν βασιλέα.
 Υἱέ μου, ἄκουε καὶ δέχθητι τοὺς λόγους μου.
 Φύγετε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

Χωρὶς ἐμοῦ οὐδὲν δύνασθε νὰ πράξητε.
 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ἄσμα νέον.
 Ὡς οἱ διψῶντες, ἔλθετε.

Ὁ Σίρ. Ματθαῖος Χάλης παραινεῖ τοὺς νέους λέ-
 γων, «Μὴ συνομιλεῖτε μετ' ἀνθρώπων ψεύστην ἢ
 βλάσφημον, οὐδὲ με ἀεχρολόγον, διότι εἴτε θὰ σὰς
 διαφθείρῃ, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ριψοκινδυνεύσῃτε τὴν
 ὑπόληψίν σας. Ἐάν δὲ οὐδὲν τούτων πάθετε, θὰ γε-
 μισθῆ ἕμως ὁ νοῦς σας μετ' τοιοῦτους λόγους, οἱ ὁ-
 ποῖοι θὰ σὰς ταράττουν. ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν μνή-
 μην σας εἰς τὸ μέλλον, καὶ θὰ σὰς διακόπτουν ὅταν
 ἐνασχολῆσθε εἰς ἀκρίβειαν ἢ πράξεις ἀγίας καὶ ἱεράς.»

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἀγγελος τὸ πάλαι ἡμῶν ζηλοτύπου βασιλείσσης,
 Πλὴν καὶ σήμερον ἀκόμη εἶμαι θέαμα λαμπρόν·
 Μὲ χαρὰν μὲ βλέπει πᾶς τις, ὅταν φαίνωμ' εἰς τὸν κόσμον,
 Ἐπειδὴ ὑπενθυμίζω θεῖον λόγον εἰς αὐτόν.
 Μήτηρ μου, τὸ ὕδωρ εἶναι, ὁ δὲ Ἥλιος πατήρ μου,
 Ὅσοι πάντα με γεννώσιν εἰς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ.
 Εὐμενὲς πρὸς τὸν πατέρα ζρέφω βλέμμα, ἀλλ' ἀμέσως
 Μὲ φονεῖ, καὶ δὲν βλέπετε ἐμὲ πλέον οὐδαμοῦ.
 Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς πρὶν εἰσεῖτι ὁ πατήρ μου
 Μὲ φονεύσῃ, θέλω γεῖναι μέλος χρήσιμον εἰς σέ,
 Ὅπερ, ἂν κ' ἐμπρός σε κεῖται, σὺ οὐχ ἤττον δὲν τὸ βλέπετε·
 Ὅθεν σπεύσον νὰ με εὖρης, κ' ὅ, τι εἴμ' εὐθὺς εἰπέ.
 Ἄν δ' ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς πῶς τὸ ὄνομά μου γράφην,
 Τέσσαρα στοιχεῖα μόνον ἀκριβῶς τ' ἀποτελοῦν,
 Ἄτινα ἐάν προσθέσῃς ἐν πρὸς ἐν καὶ κατ' ἀξίαν,
 Εἴκοσι καὶ τριακόσια θὰ ἴδῃς ὅτ' ἀριθμοῦν.
 Ν. Π. Π.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

«Σὰς ἀγαποῦν οἱ Θεοὶ σας; — ἡρώτησέ ποτε ἱ-
 εραπόστολός τις Ἰνδοῦς τινὰς εἰδωλολάτρας.

«Οἱ Θεοὶ δὲν ἀγαποῦν,» ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνοι
 περιλοποῖ.

Τότε ὁ ἱεραπόστολος ἀνέγνωσεν ἐκ τοῦ Εὐαγγε-
 λίου τὸν ἐξῆς στίχον: «Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός
 τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν Μονο-
 γεννῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-
 τόν, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.»

• Ἐπανάλαβέ το ἐκ δευτέρου • — ἐφώναξεν εἰς ἐξ αὐτῶν «αὐτὸ εἶναι μέγα φῶς» εἰπέ το παρακαλῶ καὶ πάλιν. »

Τρεῖς φορές, ὁ Ἱεραπόστολος ἐπανάλαβε τὰς εὐλογημένας ταύτας λέξεις, τὴν δὲ τρίτην ὁ δυστυχῆς εἰδωλολάτρης ἐφώναξε, α Ἦρέπει νὰ ἦναι ἀληθές· τὸ αἰσθάνομαι! •

— Ἄλλοτε ἕτερος Ἱεραπόστολος ὑπήγγραδεν εἰς τινὰ ἀντιγραφέα τὴν πρώτην ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου, ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὴν φράσιν «τώρα εἴμεθα υἱοὶ τοῦ Θεοῦ,» ὁ ἐπεστραμμένος ἀντιγραφεὺς ἐξεφώνησε, «τοῦτο εἶναι πάρα πολὺ — ἄς γράψω, παρακαλῶ, ἀντ' αὐτοῦ, «τώρα μᾶς συγχωρεῖται νὰ φιλήσωμεν τοὺς πόδας του.»

Καὶ τῷ ὄντι, μικροῖ μου φίλοι, εἶναι πολὺ, πάρα πολὺ διὰ τοιούτους σκώληκας τῆς γῆς, ὅποιοι εἴμεθα ἡμεῖς, νὰ γεινώμεν υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀγίου Θεοῦ, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές· τοῦτο δὲ χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Χριστόν.

— «Πῶς δόνασαι νὰ κάμῃς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο καλόν;» — ἤρώτησέ ποτε κυρία τις ἐν μικρὸν κοράσιον.

— «Ἐὰν ἦμαι ἐγὼ αὐτὴ ὅσον τὸ δυνατόν καλὴ,» — ἦτο ἡ συνετὴ ἀπάντησις.

Αυδία.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Κύριός τις ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπὸν ἡγήσαντα τοῦ δραχ. 20 νὰ ψωνίσῃ χήνας, τρυγόνας καὶ κήχλας. Ἡ τιμὴ ἐκάστης χήνας ἦτο δραχ. 4, ἐκάστης δὲ τρυγόνος λεπτὰ 50 καὶ ἐκάστης κήχλας λεπτὰ 25.

Τῷ παρήγγειλε δὲ νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὰς 20 δραχ. 20 πτηνά. Τώρα, πόσα ἀπὸ κάθε εἶδος ἡγόρασεν;

Κύριε Συντάκτα.

Ἡ πνευματικὴ προφή, ἣν διὰ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» προσφέρετε εἰς τὴν μικρὰν νεολαίαν— ἥς καὶ ἀποτελῶ μέρος— μεγάλης ὠφελείας γίνεται πρόβλεψος, καθότι ἡ εἰσαυτὴν δημοσιευομένη καλλίστη ὕλη καὶ τακτικῶς καταχωριζόμενα εἰκονογράφηται, μέγιστος ἀμφοτέρα ταῦτα, συμβάλλουσι εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ νεοῦ καὶ τῆς ἀπαλῆς ἡμῶν τῶν παιδῶν καρτίας. Διὰ σπεῦδαι νὰ ἐκφράσω ὑμῖν Κ. Συντάκτα, τὴν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην μου, καὶ τὰς εὐχὰς μου ἵνα ἡ Ἐφημερίς μας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι διατρέξῃ τὴν αὐτὴν καλὴν ὁδόν, ἣν μέχρι τοῦδε διέτρεξε.

Ἐρμούπολις 13 Φεβρουαρίου 1876.

ΠΑΝΑΓ. Σ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ
μαθητής.

Οἱ ἐξῆς ἔλυσαν τὰς Ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἔτους 1875.

Δ. Γ. Γιώργας ἐξ Ἀθηνῶν, Θ. Γ. Προυσαεὺς ἐξ Οἰνῆς, (τοῦ Εὐξείνου Πόντου), Π. Ι. Μπουλυγαράκης ἐξ Ἀρεσολέως (Λακωνίας), Ο. Κ. Ρεντζιπέρης ἐκ Δεμιρδεδίου, (πλησίον Προύσσης), Α. Λοῦρ καὶ Αἰκατ. Κακούλιδου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ βραβεῖα θὰ δημοστευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλίου.

Ἀύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνιγμάτος.

Ἄσις (α, σ, π, ι, ε = 491) Ἄσις Ἄσις Ἰσ.

Σημ. Σ. Ἐφ. Π. Κατὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουνίου 1875 δημοσιευθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Διευθύνσεως ἔλαγον τοῦ κλήρου οἱ ἐξῆς 10 εἰς τὴν λύσιν τοῦ αἰνιγμάτος.

Χ. Γεράκης ἐξ Ἀθηνῶν. Κ. Κρίστη ἐκ Χίου, Φ. Φραγκισκάου, Μαρία Σταματιάδου, Ι. Σ. Ζαρπάνου, ἐκ Σύρου. Γ. Α. Ζήση καὶ Π. Λάση ἐκ Βόλου. Λουκ. Καραμπίνη ἐκ Πατρῶν. Δ. Κ. Φανέλλη ἐξ Αἰγίου καὶ Πατᾶ Κωνσταντινίου ἐξ Ἀλμυροῦ (Θεσσαλίας.)

Ἐπίσης ἐλύθη ἐμμέτρως ὑπὸ τῆς ἐκ Χρυσόπολεως Ἀθηνᾶς Μαρᾶσογλου καὶ τῆς ἐκ Χίου Πολυξένης Δ. Μικροῦδη, ὧν αἱ ἐμμετροὶ λύσεις δὲν δύνανται νὰ καταχωρισθῶσιν ἕνεκα τοῦ μακροσκελοῦς αὐτῶν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Γραφῆς ἐβρίσκομεν, ὅτι ταύτην πρέπει νὰ γινώσκουν ὄλοι, νέοι, γέροντες καὶ παῖδα;
2. Διατί;
3. Ποῦ λέγεται, ὅτι ἡ Γράφη εἶναι ἀσφαλεστέρα καὶ αὐτῆς τῆς προσωπικῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν μικρῶν συνδρομητῶν καὶ φίλων μας περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων δις τοῦ μηνός, ἀρκεῖ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ταύτων καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς των. Εὐθὺς ἀφοῦ τοῦτο γένηται, ἡ ἐκδοσις διπλασιάζεται ἀφεύκτως.

Ἀποθυμῶμεθα δημοσιεύοντες καὶ πάλιν, ὅτι εἶναι περιττόν νὰ μᾶς γράψωσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ τοῖς στέλωμεν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων, διότι ἐθέσαμεν τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ τὴν στέλλωμεν εἰς κανένα ἀνευ προπληρωμῆς. Τὸ καλλίτερον θὰ ἦναι νὰ στέλλουν ἀμέσως τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν διὰ γραμματοσήμιον καὶ ἡ Ἐφημερίς θὰ τοῖς ἀποστέλλετο εὐθὺς μετὰ τὴν λήψιν αὐτῆς.

— Εἰς τὸν ἀναδεχόμενον νὰ κάμῃ συνδρομητὰς καὶ ἀποστελῇ τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, θὰ ἐκπίπτωται ἐκτός τῶν ταχυδρομικῶν καὶ εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν πρὸς ὄφελος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομητὰς θὰ στέλλεται ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἑβδομαδιαία Ἐφημερίς ποικίλης ὕλης διὰ οἰκογενεῖας, δωρεάν ἐπὶ ἕν ἔτος.